

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

UNIONENS HÖGA
REPRESENTANT FÖR
UTRIKES FRÅGOR OCH
SÄKERHETSPOLITIK

Bryssel den 16.10.2025
JOIN(2025) 27 final

**GEMENSAMT MEDDELANDE TILL EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA
RÅDET OCH RÅDET**

Färdplan för försvarsberedskap 2030 – för att bevara freden

1 – Inledning

Vad Europeiska unionen och medlemsstaterna gör under resten av detta decennium kommer att forma kontinentens säkerhet under resten av det här århundradet. Fram till 2030 behöver EU ha skaffat sig ett tillräckligt starkt försvar för att trovärdigt avskräcka sina motståndare och reagera på varje form av aggression. **För att vara rustat 2030 måste EU agera nu.** Därför uppmanade EU:s stats- och regeringschefer vid Europeiska rådets möte i juni kommissionen och utrikesrepresentanten att lägga fram en färdplan för att se över framstegen med vitboken vid mötet i oktober 2025 och diskutera de nästkommande stegen i genomförandet av målet om försvarsberedskap.

I den här färdplanen omsätts vitboken och Europeiska rådets vägledning i tydliga mål, delmål med angivna datum för resultat samt indikatorer för att mäta framstegen. Här föreslås europeiska flaggskeppsinitiativ där det är som mest brådskande, för att styra insatserna i enlighet med internationella åtaganden, bl.a. Natos mål.

Försvarsberedskap innebär att man utvecklar och skaffar sig de **förmågor som behövs för modern krigföring**. Det innebär att se till att EU har en försvarsindustriell bas som skapar strategiska fördelar och det oberoende som behövs. Och det innebär att vara rustat att leverera spjutspetsinnovation och snabb massproduktion vid kritiska tidpunkter.

Behovet av att påskynda och expandera insatserna återspeglar dagens ökande faror och den **föränderliga hotbild** som EU och dess medlemsstater måste hantera, anpassa sig till och rusta sig för. Utgångspunkten är Rysslands oprovocerade och fullskaliga militära aggression mot Ukraina, som når nya nivåer av barbari och grymhet. Samtidigt tilltar de hänsynslösa provokationerna och hybridkrigföringen mot medlemsstaterna med allt från cyberattacker till kränkningar av luftrummet. Ryssland har militariserat sin ekonomi och sitt samhälle. Under 2025 kommer den försvarsbudget som landet fastställt att överstiga 7 % av BNP. Omkring 40 % av Rysslands budget för 2025 har anslagits till säkerhet och försvar. Detta militariserade **Ryssland utgör ett varaktigt hot mot den europeiska säkerheten under överskådlig framtid.**

EU:s beredskap måste vara förankrad i ett bredare globalt sammanhang med en helhetsstrategi. Vi kan inte blunda för hot från andra delar av världen. Världsordningen ifrågasätts. Den strategiska konkurrensen ökar i vårt närmare och mer avlägsna grannskap men också i övriga världen. Konfliktytorna blir allt fler: det är bland annat fråga om Gaza, Mellanöstern, ett antal latent och öppna konflikter i Afrika, ökande spänningar i Asien och Stilla-havsområdet samt Arktis. Auktoritära stater blandar sig i allt högre grad i våra samhällen och ekonomier. Traditionella allierade och partner flyttar sin uppmärksamhet till andra regioner i världen. Slutligen måste vi motverka övergripande hot som terrorism, spridning av massförstörelsevapen och klimatförändringarnas säkerhetskonsekvenser.

För att säkerställa fred genom avskräckning måste EU:s försvarshållning och försvarsförmåga också vara redo för morgondagens slagfält, med tanke på krigföringens föränderliga karaktär. Teknisk innovation och iteration – som utvecklas snabbt och storskaligt och bygger på lösningar med dubbla användningsområden – blir avgörande för styrkan på slagfältet. De som utvecklar sin egen teknik blir de starkaste och minst beroende, särskilt för kritiska system för modern krigföring som drönare, satelliter och självkörande fordon. **Ukraina** är och förblir EU:s första försvarslinje och är en

integrerad del av EU:s försvars- och säkerhetsstruktur, och därför kommer EU att fortsätta att stödja och intensifiera samarbetet med Ukraina.

Medlemsstaterna måste snarast utrusta sig med en oberoende driftskompatibel strategisk kapacitet, gemensamt utvecklad och underhållen, som i realtid kan sättas in vid hot mot EU:s territoriella integritet och suveränitet. EU och medlemsstaterna måste kunna agera oberoende och ta ansvar för sitt eget försvar och sin egen säkerhet utan att i alltför hög grad förlita sig på andra. De måste bidra positivt till global och transatlantisk säkerhet i nära samarbete med Nato. Ett EU som är bättre rustat att sköta sitt eget försvar är ett EU som är mer samordnat med Nato och mer kapabelt att hantera sin beskärda del av den transatlantiska alliansen. På alla områden i den här färdplanen är samarbetet mellan EU och Nato avgörande, eftersom den transatlantiska alliansen är och förblir en oumbärlig grund för EU:s säkerhet. Den ska säkerställa största möjliga samstämmighet och ömsesidig förstärkning, samtidigt som onödiga överlappningar undviks.

Detta bör utgå från det arbete som redan inletts. **EU har tagit sig ur årtionden av underinvesteringar i försvaret.** Medlemsstaterna har ökat försvarsbudgetarna från 218 miljarder euro under 2021 till 343 miljarder euro under 2024, och anslagen förväntas öka till 392 miljarder euro under 2025. Försvarsinvesteringarna ökade med 42 % under 2024, då 106 miljarder euro anslogs, och upphandlingen av ny utrustning nådde 88 miljarder euro. Nya EU-instrument har lagts fram, t.ex. programmet för europeisk försvarsindustri, och en ny strategisk ram presenterades i vitboken om försvarsberedskap. Planen Rearm Europe ska mobilisera upp till 800 miljarder euro till försvaret, bland annat genom nya finansieringsinstrument som Säkerhetsaktion för Europa (Safe). De allierades utgiftsåtaganden vid Natos toppmöte i juni 2025 för att nå det nya utgiftsmålet för kärnförsvaret på 3,5 % av BNP fram till 2035 kräver långsiktiga anslag under det kommande årtiondet på minst ytterligare 288 miljarder euro per år. Dessa ökade utgifter måste ge resultat i form av sysselsättning, innovation och konkurrenskraft i EU.

Medlemsstaterna är och förblir suveränt ansvariga för sin nationella säkerhet och sitt försvar. De har ansvaret för att fastställa de förmågemål som krävs för att säkerställa beredskapen i sina nationella väpnade styrkor så att de kan fullgöra sina strategiska och militära uppdrag, inbegripet dem som genomförs inom Nato. Deras nationella mål och tidsfristerna för att uppnå dem är ett suveränt beslut.

Samtidigt pekar den komplexa hotbilden på behovet av att medlemsstaterna agerar samfälligt, i stället för att dela upp insatserna i icke samordnade nationella initiativ. Hittills har mindre än 50 % av försvarsutrustningen köpts in inom EU, mestadels nationellt, samtidigt som utomeuropeiska leverantörer har fått större marknadsandelar.

Det finns därför ett tydligt behov av att investera mer, investera tillsammans och investera europeiskt.

2 – Vad menas med försvarsberedskap?

Att uppnå full försvarsberedskap innebär att medlemsstaternas väpnade styrkor kan förutse, ha beredskap inför och agera i händelse av försvarsrelaterade kriser, inbegripet högintensiv krigföring. Det förutsätter välutrustade och resursstarka väpnade styrkor som är samstämmiga och kompatibla med varandra, har lämplig utbildning och en doktrin för användning av militärt våld.

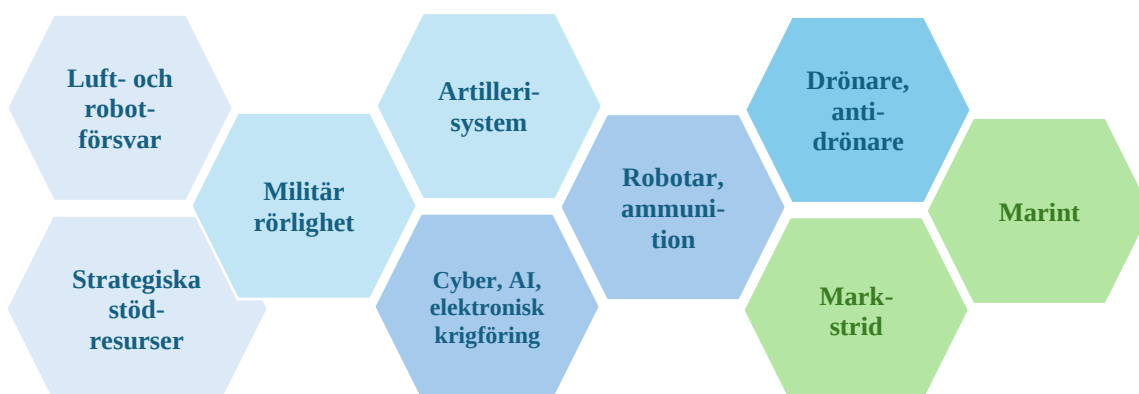
Kort sagt kräver EU:s beredskap att förmågemålen nås kollektivt på grundval av medlemsstaternas åtaganden, bland annat inom Nato.

Den förutsätter också en stark, resilient och innovativ industriell och teknisk bas i EU. Det förutsätter i sin tur rätt regelverk, en kontinentomfattande marknad, ökad militär rörlighet, mer innovation och kompetens samt ett utvidgat nätverk av försvarspartnerskap med allierade och partner. Försvarsberedskap förutsätter också en robust möjliggörande civil miljö som bygger på resilienta samhällen, välförberedda och välinformerade medborgare och ett förstärkt civil-militärt samarbete¹. Den här färdplanen är inriktad på förmågor, men tar också upp andra viktiga förutsättningar för EU:s försvarsberedskap.

Tanken är att sammanföra medlemsstaternas arbete på nationell och multinationell nivå och EU-nivå med de processer som kommissionen inlett genom pågående och nya försvarsrelaterade instrument.

3 – Åtgärda EU:s förmågebrister till 2030: viktiga steg och delmål

Kärnan i beredskapsmålet är att se till att EU har den heltäckande förmåga som behövs för att avskräcka angripare och försvara sina gränser till lands, i luften och till sjöss samt sina nätverk och resurser på cyberområdet och i rymden. Medlemsstaterna har fastställt följande **inledande prioriterade förmågeområden**:

Fastställa och följa medlemsstaternas operativa behov

För att nå det gemensamma målet om försvarsberedskap 2030 krävs ett helhetsgrepp. Det är särskilt viktigt med maximal interoperabilitet och komplementaritet mellan de militära förmågor som förvärvas. EU:s militära stab (EUMS) gör en säkerhetsskyddsklassificerad översikt över läget när det gäller medlemsstaternas förmågor och mål. Översikten inbegriper de prioriterade förmågeområdena och tar hänsyn till Natos mål och Ukrainas behov. Översikten ska ge en kvantitativ bild av de befintliga förmågebristerna över hela spektrumet av militära operationer, inbegripet territorialförsvar.

Översikten ska uppdateras årligen och ingå i den samordnade årliga försvarsöversikten som utarbetas av Europeiska försvarsbyrån (EDA) med stöd av EUMS. Detta säkerställer kopplingen mellan analysen av brister i militär förmåga och de förmågeområden som

¹ Strategin för en beredskapsunion (JOIN(2025) 130: gemensamt meddelande om EU:s strategi för en beredskapsunion, 26 mars 2025) kompletterar den här färdplanen.

prioriteras vid upphandling och utveckling. Överbefälhavarnas staber gör regelbundet en säkerhetsskyddsklassificerad översyn av resultatet av analysen för att bidra till det fortsatta arbete som utförs av nationella försvarsmaterielldirektörer och förmågedirektörer om föreslagna lösningar. Det är därför viktigt att medlemsstaterna fortsätter att dela med sig av aggregerad information om sina mål och framsteg med EUMS. Även om informationen är säkerhetsskyddsklassificerad gör den det möjligt att övervaka de gemensamma framstegen i enlighet med färdplanen för beredskap 2030.

Med utgångspunkt i den här processen ska kommissionen och utrikesrepresentanten lägga fram en årlig rapport om försvarsberedskap för Europeiska rådet i oktober varje år. Den ska inriktas på läget överlag på EU-nivå för de överenskomna prioriterade förmågeområdena och de övriga frågor som tas upp i den här färdplanen. Rapporten ska avhandla de gemensamma framstegen för de nyckelindikatorer som föreslås i den här färdplanen och ska förankras i medlemsstaterna. Rapporten ger stats- och regeringscheferna en bild av de gemensamma framstegen på denna grundval och ger strategisk vägledning till försvarsministrarnas diskussioner i utrikesrådet (försvarsfrågor).

Förmågeutveckling genom medlemsstaternas förmågekoalitioner

Nyckeln till EU:s försvarsberedskap är att åtgärda de befintliga kritiska förmågebristerna genom att utveckla och upphandla försvarsförmåga på alla överenskomna prioriterade områden.

Därför bör medlemsstaterna snabbt slutföra den pågående processen med att bilda förmågekoalitioner mellan medlemsstaterna. De bör besluta vilka medlemsstater som ska åtgärda vilka brister och enas om styrningen av koalitionerna, ansvarsfördelningen mellan ledande och medansvariga nationer, förmågemålen och de samarbetsprojekt som ska inledas för att nå målen. Inom koalitionerna förblir medlemsstaterna suveräna när det gäller att besluta om roll och bidrag. Med utgångspunkt i befintliga färdplaner för genomförandet av prioriteringar² under Europeiska försvarsbyråns ledning bör varje förmågekoalition besluta om specifika mål och tidsplaner.

Förmågekoalitioner bör förbli öppna för andra medlemsstater som vill ansluta sig senare. Delat ansvar bör uppmuntras för att säkerställa medlemsstaternas egenansvar och en lämplig fördelning av bördorna. Varje koalition kan använda ett eller flera av de verktyg som finns i programmet för europeisk försvarsindustri (Edip)³ för att få riktat EU-stöd till flaggskeppsprojekt och eventuella nya projekt inom det permanenta strukturerade samarbetet (Pesco). Övergripande riktlinjer kan underlätta arbetet i koalitionerna när det gäller de ledande nationernas roll, vid behov förbindelser mellan medansvariga, medlemskap, genomförandeplaner, koppling till EU:s aktörer och former för rapportering.

Befintliga processer bör användas i så stor utsträckning som möjligt. Under medlemsstaternas vägledning ska Europeiska försvarsbyrån spela en central roll för att underlätta koalitionerna, särskilt genom förmågeexpertgrupperna. EUMS arbete med förmågebrister ska också bidra till processen. Kommissionen sörjer för kopplingen mellan koalitionerna och EU:s finansieringsinstrument och politik. Utrikesrådet (försvarsfrågor)

² Vart och ett av de 22 områden som nämns i prioriteringarna för förmågeutveckling (november 2023) har en färdplan.

³ T.ex. europeiska försvarsprojekt av gemensamt intresse (EDPCI) eller Strukturen för europeiska försvarsmaterielprogram (Seap), när de har trätt i kraft.

sörjer för den politiska styrningen. Eftersom det brådskar bör medlemsstaterna rapportera till rådet senast i början av 2026.

En snabb mobilisering av det nya instrumentet Säkerhetsaktion för Europa (Safe) och andra verktyg på EU-nivå och nationell nivå är avgörande för att säkerställa en snabb upphandling av de viktigaste förmågorna inom koalitioner – i så stor utsträckning som möjligt gemensamt. Detta kräver ett snabbt arbete, eftersom det i Safe-förordningen fastställs snäva tidsfrister, som måste hållas så att vi kan nå målen 2030.

Ett avgörande inslag är i vilken utsträckning medlemsstaterna kan samordna behov, aggregera efterfrågan och anordna **gemensam upphandling**. Försvarsupphandlingen är fortfarande till allra största delen nationell. Detta leder till fragmentering, kostnadsinflation och bristande interoperabilitet. Medlemsstaterna enades 2007 om att anslå 35 % av sina försvarsinvesteringar till gemensam upphandling⁴. Andelen ligger dock fortfarande under 20 %. **Att i allt högre grad inrikta försvarsinvesteringarna på gemensam upphandling** är avgörande för beredskapen, eftersom aggregering av efterfrågan och stordriftsfördelar bidrar till att öka den europeiska försvarsindustrins produktionskapacitet och främjar interoperabiliteten. En aggregering av den europeiska efterfrågan sänker kostnaderna genom att man undviker att medlemsstaterna bjuder över varandra och den förbättrar även deras totala köpkraft. Den stärker också stordriftseffekterna och stöder de pågående insatserna för att gemensamt säkra och bygga ut viktiga produktionsnoder och leveranskedjor.

Mål:

Det föreslås att medlemsstaterna gemensamt åtgärda förmågebristerna senast 2030. Dessutom bör andelen gemensam upphandling närma sig det överenskomna målet på 35 %, och försvarsinvesteringar som upphandlas av den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen bör nå det politiska målet på minst 55 % av de totala investeringarna.

Delmål:

1. Inrätta förmågekoalitioner på alla prioriterade områden, besluta om ledande och medansvariga nationer och om genomförandeplaner fram till 2030 – första kvartalet 2026.
2. Samla in preliminära uppgifter om EU:s försvarsindustriella kapacitet på de prioriterade förmågeområdena, vid behov med stöd av kommissionen – mitten av 2026.
3. Inleda projekt på alla prioriterade områden under första halvåret 2026.
4. Anordna minst 40 % av försvarsupphandlingarna som gemensam upphandling – slutet av 2027.
5. Se till att projekt, kontrakt och finansiering finns på plats för att åtgärda kritiska förmågebrister på de prioriterade områdena – slutet av 2028.
6. Ta emot alla Safe-finansierade upphandlingar som bidrar till att åtgärda förmågebrister på de prioriterade områdena – slutet av 2030.

⁴ Inom Europeiska försvarsbyrån. År 2017 blev det ett mer bindande åtagande inom det permanenta strukturerade samarbetet.

Indikatorer:

Det föreslås att man i den årliga rapporten om försvarsberedskap övervakar utvecklingen av EU-gemensamma militära brister efter prioriterat förmågeområde (jämfört med föregående år) och antalet projekt som inletts och förmågor som upphandlas efter prioriterat område, på grundval av information från EUMS och EDA.

4 – Europeiska flaggskeppsinitiativ för beredskap

Även om det krävs framsteg på alla försvarsförmågeområden finns det ett akut behov av att investera massivt och samordnat i alleuropeiska projekt som skyddar Europa som helhet mot dessa akuta hot.

Därför föreslår kommissionen och utrikesrepresentanten en inledande uppsättning **europiska flaggskeppsinitiativ för beredskap** som till sin natur är alleuropeiska. De gynnar säkerheten i Europa som helhet och förstärker varandra: **Initiativet för ett europeiskt drönarförsvar, bevakning av östra flanken, den europeiska luftförsvarsskölden samt den europeiska rymdförsvarsskölden.**

De är öppna för alla medlemsstater som vill delta. Flaggskeppsinitiativen är av övergripande karaktär och ska bidra till framsteg på flera förmågeområden och även till sektorer utanför kärnförsvaret. Skydd av kritisk infrastruktur, gränsförvaltning och inre säkerhet är särskilt viktigt.

Medlemsstaterna beslutar om flaggskeppsinitiativen och om eventuella ytterligare initiativ (t.ex. cyber och marint). De ska vara drivande för initiativen och komma överens om de konkreta målen så som de finner lämpligt, uppgiftsfördelningen, tilldelningen av medel från de nationella budgetarna och det lämpligaste sättet att nå målen.

Kommissionen har en stödjande roll och tillhandahåller en samlad tjänst för tekniskt stöd och rådgivning till medlemsstaterna om hur nationella åtgärder kan kopplas samman med kommissionens tillgängliga verktyg och finansieringsmöjligheter (t.ex. regionalfonderna), samtidigt som samstämmighet och kontinuitet mellan de olika arbetsområdena säkerställs. Utrikesrepresentanten ger genom Europeiska utrikestjänsten, EUMS och EDA råd till medlemsstaterna och ser till att flaggskeppsinitiativen stöder de överenskomna prioriterade förmågeområdena, är samstämmiga med långsiktiga förmågeutvecklingsmål och är förenliga med Natos militära planer.

Senast våren 2026 bör de deltagande medlemsstaterna komma överens om lämpliga former för samordning, med stöd från kommissionen, utrikesrepresentanten och andra EU-aktörer som Europeiska försvarsbyrån. Framstegen inom varje flaggskeppsinitiativ övervakas i den årliga rapporten om försvarsberedskap.

Initiativet för ett europeiskt drönarförsvar och bevakning av östra flanken

Den senaste tidens upprepade kränkningar av EU-ländernas luftrum har visat att det brådskar med att skapa en flexibel, smidig och avancerad europeisk förmåga att stoppa obemannade luftfartyg. Även om medlemsstaterna vid den östra gränsen står inför det största direkta hotet från Ryssland och Belarus kan det här hotet nå alla medlemsstater, vilket den senaste tidens incidenter visar.

Initiativet för ett europeiskt drönarförsvaret ska utformas som en helhetsstrategi med ett flerskiktat, tekniskt avancerat system med driftskompatibel förmåga för drönarbekämpning för upptäckt, spårning och neutralisering samt förmåga att bekämpa markmål med hjälp av drönarteknik för precisionsattacker. Kapaciteten för drönarbekämpning bör vara helt driftskompatibel och sammankopplad mellan medlemsstaterna och tillhandahålla en europeisk lägesbild och förmåga att samverka och säkra kritisk infrastruktur tillsammans med Nato.

Denna europeiska förmåga för drönarbekämpning bör bygga på lärdomarna från Ukraina om det centrala värdet av att skapa innovativa ekosystem för drönare och drönarbekämpning, knyta FoU till produktion och förlita sig på skalbar produktionskapacitet och ständig teknisk utveckling. Detta är EU:s tillfälle att lära sig Ukrainas sätt att bedriva militär teknisk innovation, och det ska knytas till den föreslagna drönaralliansen med Ukraina. Nätverket för drönarbekämpning ska vara anpassningsbart för civilmilitära syften och dubbla användningsområden och ska bidra till att hantera icke-försvarsrelaterade hot och faror som är gemensamma för alla EU:s gränser. Det är bl.a. fråga om gränsskydd, utnyttjande av migration som vapen, gränsöverskridande organiserad brottslighet samt skydd av kritisk infrastruktur.

Förmågorna för drönarbekämpning utgör en central del av flaggskeppsinitiativet bevakning av östra flanken, som syftar till att bygga upp medlemsstaternas kapacitet att möta en rad olika hot vid östgränsen, däribland hybridoperationer, Rysslands skuggflotta och risken för väpnade angrepp. Syftet är att stärka EU:s östgränser till lands, i luften och till sjöss och bidra till säkerheten i hela EU.

Bevakning av östra flanken ska integrera luftförsvars- och drönarbekämpningssystem med en rad markförsvssystem och sjöfartsskydd i Östersjön och Svarta havet liksom med system för förbättrad lägesbild, inre säkerhet och gränsförvaltning. Bevakning av östra flanken bör vara helt samstämmig med EU:s centrum för sjöfartsskydd i Svarta havet och Natos integrerade lednings- och kontrollstruktur, och komplettera insatserna Eastern Sentry, Baltic Air Policing och Forward Presence. Det ska bidra till att med största möjliga skyndsamhet utveckla inslag som ska byggas ut och integreras i ett bredare projekt på EU-nivå.

Mål:

Det föreslagna målet är att inrätta en heltäckande europeisk gränsförsvarsförmåga med multidomänövervakningssystem, drönar- och drönarbekämpningsförmåga, förmåga för elektronisk krigföring, precisionsattacksystem och reaktionssnabb operativ samordning. Allt detta ska ske i nära samarbete med Nato och komplettera dess regionala planer för territorialförsvaret. Bevakning av östra flanken bör utvecklas i alla medlemsstater längs EU:s östgräns, bl.a. land- och sjögränsen mot Ryssland och Belarus, för att bidra till att expandera det europeiska försvaret.

Delmål:

1. Europeiska rådet antar initiativet för ett europeiskt drönarförsvaret och bevakning av östra flanken som prioriterade flaggskeppsinitiativ – slutet av 2025.
2. Initiativet för ett europeiskt drönarförsvaret och bevakning av östra flanken inleds – första kvartalet 2026.

3. De första ansökningsomgångarna inom Edip för att öka produktionen och stödja gemensam upphandling. Första utbetalningarna av förfinansiering inom Safe för projekt i flaggskeppsinitiativen – första kvartalet 2026.
4. Inledande kapacitet inom initiativet för ett europeiskt drönarförsvaret och bevakning av östra flanken – slutet av 2026.
5. Initiativet för ett europeiskt drönarförsvaret helt operativt – slutet av 2027.
6. Bevakning av östra flanken operativt – slutet av 2028.

Initiativet för ett europeiskt drönarförsvaret och bevakning av östra flanken är visserligen de mest brådskande projekten, men arbetet bör även påskyndas för att utveckla en **europeisk luftförvarssköld** för ett integrerat, flerskiktat luft- och robotförsvaret för medlemsstaterna, som är helt driftskompatibelt med Natos lednings- och kontrollsystem, samt en **europeisk rymdförvarssköld** för att säkerställa skyddet av och resiliensen hos rymdtillgångar och rymdtjänster.

Europeisk luftförvarssköld

Det integrerade flaggskeppsinitiativet för en **europeisk luftförvarssköld** ska skydda medlemsstaternas luftrum och statliga funktioner. EU-program ska hjälpa medlemsstaterna att uppnå en integrerad, flerskiktad luft- och robotförvarssköld, med nödvändiga sensorer, som skyddar mot hela spektrumet av lufthot och är helt driftskompatibel med Natos lednings- och kontrollsystem. Den ska hjälpa medlemsstaternas väpnade styrkor att minska beroendet och hjälpa de allierade att nå sina Nato-mål.

Mål:

Det föreslås att en europeisk luftförvarssköld inrättas, som täcker hela spektrumet för luft- och robotförsvaret och som är helt driftskompatibel med Natos lednings- och kontrollsystem och doktrin.

Delmål:

1. Europeiska rådet godkänner den europeiska luftförvarsskölden som ett prioriterat flaggskeppsinitiativ – slutet av 2025.
2. Den europeiska luftförvarsskölden inleds – andra kvartalet 2026.
3. I Europeiska försvarsfondens och Edips arbetsprogram prioriteras åtgärder som rör luft- och robotförsvaret – slutet av 2026.

Europeisk rymdförvarssköld

Den **europeiska rymdförvarsskölden** är avgörande för att stärka medlemsstaternas försvarsförmågor och säkerställa **skyddet av och resiliensen hos rymdtillgångar och rymdtjänster** mot framväxande hot och för att uppnå beredskap 2030 med utgångspunkt i nationella och kommersiella rymdtillgångar, med stöd av EU:s rymdsystem. Rymdförvarsskölden ska komplettera EU:s rymdförmågor med dubbla användningsområden som tillhandahåller statliga tjänster för alla medlemsstater inom positionsbestämning, navigering och tidsbestämning med Galileos offentliga reglerade tjänst, geospaciala underrättelser med den statliga jordobservationstjänsten och säker kommunikation med IRIS² för att uppmuntra medlemsstaterna att tillsammans utveckla suveräna förmågor. Rymdförvarsskölden ska främja utvecklingen av driftskompatibel nationell försvarsförmåga, särskilt i fråga om Galileobaserad utrustning,

rymddomänkunskap, motverkande av störningar och spoofing samt verksamhet och tjänster i rymden, där Europa har tydliga brister och beroendeförhållanden.

Mål:

Det föreslås att man inrättar och skyddar ett heltäckande europeiskt system för rymdförmåga som tjänar försvarsändamål, med utgångspunkt i EU:s rymdsystem och befintlig nationell kapacitet.

Delmål:

1. Europeiska rådet godkänner den europeiska rymdförsvarsskölden som ett prioriterat flaggskeppsinitiativ – slutet av 2025.
2. Prioritering av relaterade åtgärder inom arbetsprogrammen för rymd, IRIS², Europeiska försvarsfonden och Edip på ett samordnat sätt, samarbete med medlemsstaterna för att stödja samordningen av deras upphandlingsplaner (Safe) – 2026 och framåt.
3. Start för den europeiska rymdförsvarsskölden – andra kvartalet 2026.

5 – Försvarsindustri

En stark, resilient och tekniskt innovativ industriell bas med rötterna i EU är en viktig del av EU:s avskräckning och dess fysiska och ekonomiska säkerhet. Den är också en tillväxtmotor med tanke på EU-marknadens storlek och sysselsättningspotential och spridningseffekterna på ekonomin i stort. Satsningen på att åtgärda förmågebrister måste bli ett tillfälle för EU:s försvarsindustri att öka sin konkurrenskraft, utöka samarbetet och ta till sig innovation, ligga i teknisk framkant och öka exportpotentialen. Detta måste gynna alla företag i leveranskedjan, särskilt uppstartsföretag, expanderande företag, små och medelstora företag och midcapföretag, och måste också gynna regionala ekonomier och mindre medlemsstater.

Fyra års krig i Ukraina har visat hur viktigt det är att ha tillräckliga lager av ammunition och utrustning, att ha produktionslinjer som snabbt kan expandera och leverera ny materiel samt att ha välsamordnade leveranskedjor. Offentliga och privata investeringar måste främja expansion av industriella ekosystem under de kommande fem åren, vilket de regionala ekonomierna tjänar på.

Mot den här bakgrunden är kommissionen beredd att ge industrin konkurrensrättslig vägledning om samarbetsprojekt inom försvarssektorn. Kommissionen samarbetar också med medlemsstaterna för att bedöma om den bör modernisera sin strategi när det gäller reglerna för statligt stöd i sektorn och eventuellt ge vägledning.

För att bättre koppla framstegen med att avhjälpa förmågebristerna till expansionen av den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen avser kommissionen att **bättre kartlägga den nuvarande och planerade europeiska industriella produktionskapaciteten**, med fokus varje år på utvalda prioriteringar. Detta inleds med luft- och robotförsvar, drönar-/drönarbekämpningssystem samt rymdsystem.

Medlemsstaterna bör utnyttja sin gemensamma köpkraft genom **fleråriga upphandlingsprogram** för att sända rätt långsiktiga signaler och hjälpa företagen att fatta investeringsbeslut om att utöka produktionen och leverera vad som krävs för att avhjälpa

förmågebristerna. Bättre samordning av de här programmen skulle minska fragmenteringen, stärka den välbehövliga interoperabiliteten och ge valuta för pengarna.

Innovation är en viktig del av EU:s försvarsberedskap. Disruptiv teknik, snabb testning och integrering i försvarsförmågan av den och ett smidigt samarbete med teknikbranschen är förutsättningar för modern krigföring. EU-medlen kommer därför att styras till att stimulera FoU-investeringar och innovativ industriproduktion, få fram ytterligare privata investeringar och främja uppstartsföretag, expanderande företag och innovativa små och medelstora företag och midcapföretag inom teknik med dubbla användningsområden. Förenklade upphandlingsförfaranden för uppstartsföretag och små och medelstora företag kan också övervägas. Den senaste halvtidsöversynen av sammanhållningspolitiken ger incitament till att omfördela sammanhållningsmedlen till utveckling och tillverkning av kritisk teknik och förbättrad försvarsförmåga. **EU:s nya konkurrenskraftsfond** ska inriktas på ny teknik och disruptiva lösningar från nya teknikaktörer, däribland expanderande företag, små och medelstora företag och midcapföretag. Nästa omgång av **ramprogrammet Horisont Europa**, särskilt Europeiska innovationsrådet, ska stödja teknikintensiv och disruptiv innovation från forskning till expansion, även inom försvarstillämpningar. Den **européiska färdplanen för omvandling av försvaret** lägger grunden för detta och ska läggas fram i slutet av november. Den färdplanen ska föreslå nya sätt att främja innovation i samverkan med försvarsindustrin, inbegripet expanderande företag och små och medelstora företag, på grund av behovet av mer flexibilitet, snabbhet och risktagande.

EU måste se till att leda loppet inom försvarsteknik, särskilt inom artificiell intelligens (AI). Vi måste **stärka investeringar och innovation i Europas försvarstekniska och försvarsindustriella bas**, särskilt när det gäller produktion av kritiska system för modern krigföring, oavsett om det gäller drönare, satellitstyrning och satellitkontroll eller ett säkert europeiskt moln. Här är AI en avgörande faktor för vår förmåga att producera den förmåga som behövs.

För att stödja dessa insatser kommer kommissionen därför att **påskynda förenklingen** för att säkerställa tillgång till relevanta dataset för träning och validering av robusta, människocentrerade och tillförlitliga AI-lösningar, och minska den administrativa bördan, eventuellt genom nya förenklingsåtgärder.

Ett nytt partnerskap mellan EU, nationella regeringar och berörda parter i försvarssektorn måste ligga till grund för kollektiva beredskapssatsningar. Med utgångspunkt i dialogen mellan kommissionen och den europeiska försvarsindustrin bör ett årligt **toppmöte för försvarsindustrin** involvera bl.a. regeringar, EU-aktörer, etablerade försvarsföretag, små och medelstora företag, midcapföretag och teknikinnovatörer.

Den europeiska försvarsindustrin behöver kvalificerad arbetskraft. Inom **kompetenspakten** arbetar det **storskaliga kompetenspartnerskapet för rymd- och försvarsindustrin** med kompetensprognoser, program för kompetenshöjning och omskolning samt talangengagemang, för att hjälpa medlemsstaterna att omskola 600 000 personer till försvarsindustrin fram till 2030. EU:s kompetensgaranti kan också hjälpa arbetstagare att gå över från riskutsatta sektorer till strategiska sektorer som försvarsindustrin.

Försvarstillverkning är också beroende av trygg tillgång till kritiska råmaterial. Strategiska beroendeförhållanden och flaskhalsar för kritiska råmaterial och komponenter måste åtgärdas. Observationsorganet för kritisk teknik kommer att ta fram en riskanalys

som ska ligga till grund för tydliga riktade åtgärder för att avhjälpa bristerna. Det kan bl.a. vara fråga om att ge industrin möjlighet att få stöd till projekt som tryggar försörjningen, till exempel genom forskning om alternativ eller genom lageruppbyggnad, eller andra projekt enligt förordningen om kritiska råmaterial.

Att främja partnerskap på säkerhets- och försvarsområdet med likasinnade länder är avgörande för vår förmågeutveckling, interoperabilitet, innovation och försvarsindustriella beredskap samt för att diversifiera försörjningen av råvaror och kritiska komponenter. I enlighet med vitboken har EU vidtagit konkreta åtgärder för att föra sin partnerskapsagenda framåt på säkerhets- och försvarsområdet med allierade och likasinnade partner, särskilt Nato, med vilken Europeiska försvarsbyrån kommer att eftersträva ett tekniskt arrangemang för utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. Modellen tillämpas först med **Förenade kungariket** och **Kanada**, med vilka bilaterala avtal förhandlas fram för att deras försvarsindustrier och försvarsprodukter ska kunna ingå i gemensam upphandling inom ramen för Safe-instrumentet. Försvarsindustriellt samarbete står också i centrum för försvarsindustri dialoger med Japan och eventuellt i ett senare skede med Indien. EU bör också fördjupa sitt säkerhets- och försvarspartnerskap med Moldavien.

Mål:

Det föreslås att man ser till att den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen 2030 kan tillhandahålla de förmågor som medlemsländerna behöver i nödvändig omfattning och takt. Produktionslinjerna bör byggas ut i stor omfattning, och leveranstiderna för kritisk försvarsmateriel bör minskas avsevärt. Innovationspotentialen inom försvaret, även ukrainska lösningar, bör utnyttjas fullt ut. Försvarsleveranskedjornas resiliens bör säkras, bland annat genom att minska det kritiska beroendet av råvaror och andra kritiska insatsvaror.

Delmål:

1. Parlamentet och rådet antar programmet för europeisk försvarsindustri. Kommissionen lägger fram den europeiska färdplanen för omvandling av försvaret – november 2025.
2. Kommissionen inrättar teknikallianser för försvar som kopplar samman teknikinnovatörer med försvarsanvändare i medlemsstaterna för att hjälpa dem att åtgärda kritiska förmågebrister – slutet av 2025.
3. Kommissionen utvidgar i nära samarbete med ledande nationer i förmågekoalitionerna den strategiska dialogen med industrin under första halvåret 2026 och står värd för det första årliga försvarsindustritoppmötet i mitten av 2026.
4. Kommissionen lägger fram en översikt över den industriella kapacitetsökning som behövs för att säkerställa en trygg försörjning på de överenskomna förmågeområdena – start i mitten av 2026.
5. Analys av risker till följd av strategiska beroendeförhållanden och flaskhalsar för kritiska råmaterial och en handlingsplan med riskreducerande åtgärder för den europeiska försvarsindustrins internationella leveranskedjor – andra halvåret 2026.
6. Omskolning av 200 000 anställda för försvarsindustrin fram till 2026.
7. Konkurrenskraftsfonden, försvarsdelen, och ramprogrammet Horisont Europa antas som en del av nästa fleråriga budgetram och kan inledas – slutet av 2027.

Indikatorer:

Det föreslås att följande indikatorer används i den årliga rapporten om försvarsberedskap: Bidrag från försvarsindustrin i EU-27 som andel av EU:s BNP. Andel arbetstagare i försvarsindustrin i EU-27, inklusive nya arbetstillfällen per år. Andel nya eller utbyggda försvarsproduktionsanläggningar, genomförande av EU-program till stöd för innovation på försvarsområdet, antal försvarsrelaterade patent som registrerats i EU, antalet nya uppstarts företag samt antal enhörningsföretag i försvarssektorn.

6 – Ukraina som en viktig del av EU:s beredskapssatsning

Att göra Ukraina till en igelkott av stål, som ingen invasionsarmé rör på, är lika viktigt för Ukrainas säkerhet som för Europas. EU:s satsningar på försvarsberedskap bör ytterligare stärka Ukraina och ge europeiska fördelar genom Ukrainas stridserfarenheter, innovativa nyskapande, effektiva civilmilitära samverkan och starkt expanderade industrikapacitet.

Medlemsstaterna och EU kommer att bidra till en **ram med långsiktiga säkerhetsgarantier för Ukraina** som bygger på följande: Varaktiga juridiska arrangemang. Förutsägbar flerårig finansiering och militära leveranser. Försvarsindustriell integrering i den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen. Tydliga samrådsmekanismer. En koppling till Ukrainas EU-anslutning och återuppbyggnad efter kriget.

Kärnan i detta är en **kontinuerlig insats för att utnyttja Ukrainas kvalitativa militära försprång**. För att säkerställa Ukrainas militära försprång på medellång sikt arbetar kommissionen med ett **krigsskadeståndslån** som finansieras med medel från de frysta ryska tillgångarna. Detta skapar en förutsägbar flerårig finansiering för Ukraina och säkerställer att Ukraina får omedelbar tillgång till ett stadigt flöde av överlägsen militär utrustning, främst från den europeiska och ukrainska försvarsindustrin, i enlighet med landets militära behov, vilket främjar **industriella partnerskap med europeiska företag för innovation och expansion**. Utökad och bättre utbildning, tack vare Eumam-uppdraget, och förbättrad underrättelseinhämtning är också viktiga delar av Ukrainas militära försprång.

Kommissionens tillkännagivande av en **drömarallians med Ukraina**, som kan få ekonomiskt stöd genom olika finansieringsmekanismer, bland annat ett tidigarelagt belopp på 2 miljarder euro från lån för påskyndad användning av extraordinära intäkter (ERA), visar att detta kan fungera i praktiken. Drömaralliansen stöder bildandet av samriskföretag mellan ukrainska och europeiska företag utanför Ukraina som utnyttjar europeisk teknik tillsammans med Ukrainas kunskap och erfarenhet. Ukraina kommer också att delta fullständigt i genomförandet av EU:s finansieringsinstrument som **Safe och Edip/stödinstrumentet för Ukraina**, så att utrustning upphandlas för Ukraina, med Ukraina och från Ukrainas industri i så stor utsträckning som möjligt. Beroende på hur detta utfaller kan ett **kompletterande initiativ inriktat på Ukraina övervägas i början av 2026** för att ge incitament till ytterligare samarbete.

Mål:

Det föreslås att målet bör vara att se till att Ukraina kan försvara sig och avskräcka all framtida rysk aggression. Den ukrainska försvarsindustrin bör integreras fullt ut med den europeiska för att bygga ut Ukrainas produktion och ta vara på den fulla potentialen i Ukrainas innovationsframgångar för det europeiska försvaret.

Delmål:

1. Anta stödinstrumentet för Ukraina inom programmet för europeisk försvarsindustri och "krigsskadedeståndslånet" med ett årligt bidrag till Ukraina för att dess militära försprång – slutet av 2025.
2. Genomföra utrikesrepresentantens initiativ på 2 miljoner enheter artilleriammunition – slutet av 2025.
3. Ta med Ukraina i relevanta förmågekoalitioner och inleda drönaralliansen mellan EU och Ukraina – första kvartalet 2026.
4. Mot bakgrund av Safes bidrag till Ukrainas försvar bedöma eventuella ytterligare incitament för medlemsstaternas stöd till Ukraina – första kvartalet 2026.
5. Förslag till fler åtgärder för att uppmuntra medlemsstaterna att ge snabbt militärt stöd till Ukraina – första kvartalet 2026.
6. Starta "Brave Tech EU", inbegripet anslag till testning av nya tekniska lösningar för att möta utmaningar på slagfältet som identifierats tillsammans med Ukraina – slutet av 2026.
7. Fortsätta Eumam och stödja koalitionen av villiga länder när förhållandena tillåter det.

Indikatorer:

Det föreslås att framstegen följs i de årliga rapporterna om försvarsberedskap genom att man övervakar volymen av EU:s totala militära stöd (i euro) till Ukraina, det totala antalet soldater som utbildats inom Eumam, leveransvolymerna av grovkalibrig ammunition samt andelen Safe-lån som involverar Ukraina. De totala direkta investeringarna från EU-27 i Ukrainas försvarstekniska och försvarsindustriella bas (i euro) och antalet samriskföretag på försvarsområdet mellan EU och Ukraina ska också ingå för att övervaka integreringen av Ukrainas försvarsindustri i EU:s försvarsindustri.

7 – Övergripande stödresurser

En verkligt EU-omfattande marknad för försvarsutrustning

En välfungerande och förenklad **EU-marknad för försvarsutrustning är en viktig förutsättning** för storskalig produktion, stordriftsfördelar och försvarsinnovation. Det kräver effektiva, enhetliga och rättvisa regler för försvarsupphandling, ett tillförlitligt system för överföring inom EU, ett robust system för försörjningstrygghet och omfattande användning av erkända standarder och ömsesidigt erkännande av certifiering.

Översynen av direktivet om försvars- och säkerhetsupphandling bör ge medlemsstaterna en smidig upphandling som är anpassad till deras behov, särskilt när de genomför gemensam upphandling. Ökad insyn och öppenhet bör göra det möjligt för EU:s försvarsindustri att tillhandahålla innovativa produkter och tjänster till konkurrenskraftiga priser, samtidigt som förutsägbarhet hjälper dem att få fram mer produktionskapacitet. Skapandet av en inre marknad för försvar förutsätter större förtroende för gränsöverskridande leveranskedjor inom EU. **Omnibuspaketet om försvarsberedskap** innehåller förslag på de här områdena. Parlamentet och rådet bör anta förslaget senast i slutet av 2025. På samma sätt bör **försvarsminiomnibusen** antas senast i december 2025 för att ge bättre incitament till investeringar i försvarsindustrin inför nästa fleråriga budgetram.

Mål:

Målet bör vara att fram till 2030 skapa en verklig EU-omfattande marknad för försvarsutrustning, med förenklade och harmoniserade regler.

Delmål:

1. Anta omnibuspaketet om försvarsberedskap och miniomnibussen – slutet av 2025.
2. Slutföra ytterligare lagstiftning för den inre marknaden, särskilt utvärderingen av direktiven om offentlig upphandling och om överföringar inom EU – slutet av 2026.

Ett EU-omfattande område för militär rörlighet

Militär rörlighet är en viktig stödresurs för EU:s säkerhet och försvar och för EU:s stöd till Ukraina. Det är fortfarande för svårt att flytta trupper och militär utrustning över hela Europa, vilket har framgått av övningar med medlemsstaterna. Endast hälften av medlemsstaterna uppfyllde 2024 åtagandet om fem arbetsdagar. EU har kartlagt över 500 hotspot-projekt med investeringsbehov på omkring 100 miljarder euro. De bör prioriteras för att undanröja viktiga luckor och flaskhalsar längs de fyra prioriterade korridorerna för militär rörlighet. Östra flanken är särskilt utsatt för bristen på avbrottsfria och driftskompatibla transeuropeiska transportnät. För att gå i spetsen för framstegen ska ett ambitiöst **paket för militär rörlighet** läggas fram i november, med förslag om ett enhetligt regelverk för att underlätta transport av utrustning, varor och passagerare för militära ändamål eller civilskyddsändamål över hela Europa, och riktade ändringar av befintlig EU-lagstiftning för att bättre tillgodose kraven på militär rörlighet för infrastruktur med dubbla användningsområden.

Mål:

Det föreslås att det före utgången av 2027 inrättas ett EU-omfattande område för militär rörlighet med harmoniserade regler och förfaranden och ett nätverk av landkorridorer, flygplatser, hamnar och annat stöd som säkerställer obehindrad transport av trupper och militär utrustning i hela unionen, i nära samordning med Nato, och ökar tillgången till civilmilitär transportförmåga.

Delmål:

1. Paketet om militär rörlighet läggs fram – före utgången av 2025.
2. Kartläggning och prioritering av konkreta hotspot-projekt för militär rörlighet längs korridorerna för militär rörlighet – första kvartalet 2026.
3. Paketet om militär rörlighet antas av parlamentet och rådet – före utgången av 2026.
4. Ny del för militär rörlighet inom Fonden för ett sammanlänkat Europa antas och börjar gälla – slutet av 2027.

Indikatorer:

Det föreslås att den årliga rapporten om försvarsberedskap ska innehålla uppgifter om medlemsstaternas åtaganden för att se till att förflyttningstillstånd för trupper och utrustning utfärdas så snabbt som möjligt (3–5 arbetsdagar). Antal hotspot-projekt som får EU-stöd. Utbetald andel av medel från Fonden för ett sammanlänkat Europa till militär rörlighet. Antal projekt för militär rörlighet som får stöd av EIB-gruppen.

Tillräckliga finansiella medel och investeringar

Under den nuvarande fleråriga budgetramen har EU-instrument till stöd för försvarsindustrin visat sitt mervärde. **Europeiska försvarsfonden (EDF)** är nu den tredje investeraren i försvars-FoU i EU, och med begränsade belopp bidrar **akten till stöd för ammunitionstillverkning (Asap)** och **instrumentet för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa)** till att minska kritiska brister och har mobiliserat ytterligare investeringar från näringslivet och medlemsstaterna på över 12 miljarder euro. När **programmet för europeisk försvarsindustri (Edip)** har trätt i kraft erbjuder det nya specifika verktyg för ytterligare förmågor, inbegripet flaggskeppsprojekt som europeiska försvarsprojekt av gemensamt intresse (EDPCI) och strukturer för europeiska försvarsmaterielprogram (Seap).

Användningen av den **nationella undantagsklausulen** har hittills gett ytterligare finanspolitiskt utrymme för 16 medlemsstater att öka sina försvarsutgifter. **Säkerhetsaktion för Europa (Safe)** har fulltecknats av 19 medlemsstater, vilket har uttömt ramanslaget på 150 miljarder euro. Efter halvtidsöversynen av de sammanhållningspolitiska instrumenten kan medlemsstaterna och regionerna dessutom omfördela sammanhållningsmedel till försvarsrelaterade investeringar, inbegripet militär rörlighet, tack vare större flexibilitet och för- och medfinansieringssatser, och de EU-regioner som gränsar till Ukraina får också riktat stöd liksom de regioner som gränsar till Ryssland och Belarus.

För nästa fleråriga budgetram föreslår kommissionen en **betydande ökning av anslagen till försvar och rymd**. Inom Europeiska konkurrenskraftsfonden är det meningen att försvar och rymd ska få anslag på 131 miljarder euro för att stödja medlemsstaternas långsiktiga insatser för att uppnå försvarsberedskap. Inom ramprogrammet Horisont Europa kan åtgärder med dubbla användningsområden få stöd från budgeten på 175 miljarder euro, och Europeiska innovationsrådet kan stödja innovation inom kritisk teknik med fokus på försvarstillämpningar. Dessutom föreslås budgeten för **militär rörlighet** öka från 1,76 miljarder euro (som redan hade tidigare lagts och helt anslagits i början av 2024) till 17,65 miljarder euro.

Privata kapitalflöden till försvaret är lika viktiga. Framstegen mot en **spar- och investeringsunion** i EU bidrar till att leda långsiktigt privat kapital till försvarsinvesteringar, innovation och infrastruktur. **EIB-gruppen** har nyligen avsevärt ökat sin finansiering av försvarsrelaterade projekt, inbegripet infrastruktur, för att ytterligare stödja den europeiska försvarsindustrin och bidra till att finansiera EU:s försvarsförmåga och tekniska prioriteringar. Detta sänder en stark signal till marknaderna.

Mål:

Det föreslås att man ger incitament till en kraftig ökning av privata och offentliga investeringar i försvaret och uppnår maximal effektivitet och effekt för EU-finansierat stöd.

Delmål:

1. Tillsammans med EIB/EIF inrätta en holdingfond på upp till 1 miljard euro (eget kapital) för att stödja en snabb tillväxt av försvarsrelaterade expanderande företag och försvarsrelaterade projekt – första kvartalet 2026.

2. Nya instrument inom den fleråriga budgetramen godkänns och tas i drift i slutet av 2027.
3. Safe är utbetalat till minst 50 % senast tredje kvartalet 2028.

Indikatorer:

Den årliga rapporten om försvarsberedskap kan innehålla särskilda indikatorer för den offentlig-privata investeringskvoten på försvarsområdet och för den årliga utvecklingen av EIB-gruppens stöd till säkerhet och försvar.

8 – Nästa steg: vägen till 2030

EU behöver brådskande åtgärder för att ta itu med ett växande hot. Medlemsstaterna har lagt i en högre växel. Investeringarna i försvaret har ökat kraftigt. Safe-förordningen godkändes på rekordtid och hela anslaget på 150 miljarder euro är nu fulltecknat. Omnibuspaketet om försvarsberedskap har lagts fram. Maskineriet är i gång. När EU agerar med skyndsamhet blir det resultat.

Att bygga upp en trovärdig försvarsberedskap för EU på fem år är hur man än ser på det en ambitiös satsning. Men om vi enas om tydliga mål, kombinerar våra mål med nödvändiga resurser, agerar samordnat och arbetar med exakta tidsfrister kan det uppnås.

EU:s mest framgångsrika projekt, den inre marknaden och euron, har genomförts på det sättet, med hjälp av ett flerårigt program i olika faser och en konstant politisk styrning för att driva processen framåt. Samma tankesätt måste driva den europeiska försvarspolitikens språng framåt.

I den här färdplanen fastställs tydliga mål för 2030, områden med behov av snabba och långsiktiga åtgärder samt konkreta gemensamma delmål.

För att inte tappa tempo måste Europeiska rådet tillhandahålla regelbunden politisk styrning, följa framstegen på årsbasis och rekommendera prioriterade åtgärder.

EU måste redan nu komma överens om projekt, investeringar och kontrakt för beredskap 2030.

Europeiska kommissionen och utrikesrepresentanten uppmanar Europeiska rådet att godkänna de huvudsakliga förslagen i denna färdplan och att ge politisk vägledning för framsteg mot beredskap 2030 genom de föreslagna delmålen.